

tagelse, hvis han ønsker en Lov, der benyttes, og med Hensyn til dette Punkt er jeg vis paa, at det ærede Medlem ikke inden for Udvalget har en eneste Meningsfælle.

Borghjerg: Den højtærede Landbrugsminister svarede mig i Dag paa den Anke, jeg fremsatte her i Tinget for 14 Dage siden. Jeg paastod, at den højtærede Landbrugsminister var gaaet meget overfladisk til Værks, da han i Aar forelagde sit Forslag om Jordlodder til Landarbejdere, og at jeg deri saa et Vidnesbyrd om, at han ikke var berettiget til at modtage det Forslag, der den Gang forelaa til Behandling, paa den overlegne Maade, som han gjorde. I Dag svarede den højtærede Minister, at det var ikke Overfladiskhed fra hans Side. Han havde meget vel bemærket det Forhold, at et Statstilskud eller et Statslaan paa 1,300,000 Kr. betød noget helt andet i det nuværende Forslag end i det oprindelige Regeringsforslag. I saa Tilfælde maa jeg ganske vist indrømme, at det ikke er Ligegyldighed og Overfladiskhed, men saa vil jeg til Gengæld paastaa, at det er noget meget værre, nemlig et Forsøg paa at ødelægge hele denne store Sag. Det er dog aabenbart, at naar man oprindeligt fra Regeringens Side er gaaet ind paa, at der skal udlaanes saa store Midler fra Statens Side, at der kunde oprettes 1083 Jordlodder om Aaret i de 5 første Aar, saa at der altsaa i Løbet af 5 Aar kan blive oprettet 5 Husmandslodder pr. Kommune, og man saa paa et senere Standpunkt, efter en hel Række Svingninger — efter at have accepteret Folketingets Lovforslag og forelagt det i Landstinget, et langt bedre Forslag altsaa end det oprindeligt forelagte Regeringsforslag — og derpaa, efter at Sagen har været til Behandling gentagne Gange, i dette Efteraar, forelægger et Lovforslag, hvorefter der kun kan oprettes 406 Jordlodder hvert Aar i Løbet af 5 Aar, synker man ned til — det paastaar jeg, og paastod jeg for 14 Dage siden — til at forelægge et overmaade tarveligt Forslag, det tarveligste maaske, der endnu er forelagt. Er dette gjort med fuld Bevidsthed, har man virkelig i Regeringen overvejet dette Forhold, synes jeg, det tyder paa, at man fra Regeringens Side ikke nærer det allerfjerneste Ønske om at føre den Sag frem til en Løsning. Oprettelsen af 406 Jordlodder i et Aar vil altsaa sige, at der ikke kan oprettes en Husmandslod i hver Kommune. Det vil blive saadan noget som en Husmands-

lod for hver tredje Kommune. Der vil altsaa i det første Aar, efter at Loven er traadt i Kraft, blive to Kommuner, som tilsidesættes, som ikke kunne faa Jordlodder oprettede, for hver Kommune, der faar. En hel Række Bestemmelser i Lovforslaget ere da overflødige. Disse Amts-kommissioner, der foreslaas, burde have den Ordre, at de skulde passe paa, at der ingen Ansøgninger indkom fra de to af hver tre Kommuner, thi disse Ansøgninger ville overhovedet ikke kunne tilfredsstilles. Kun hver tredje Kommune kan faa en Husmandslod oprettet. Det forekommer mig, at har man virkelig haft det klart, hvad det betød at fastholde Summen 1,300,000 Kr., skønt man udskød Kreditforeningerne, har det været et bevidst Forsøg paa at ødelægge hele denne Sag. Den højtærede Landbrugsminister talte om, at han beklagede den Indvandring, der fandt Sted fra Land til By, han ønskede netop at faa det her foreliggende Spørgsmaal løst for at hemme denne Indvandring. Men tror da den højtærede Landbrugsminister, at det skulde hjælpe det allerfjerneste, om man i Løbet af 5 Aar oprettede 2,030 Jordlodder i Danmarks 1,100 Kommuner? Det er næppe to Jordlodder pr. Kommune i Løbet af 5 Aar. Tror den højtærede Landbrugsminister, at det, at der oprettes Jordbrug paa 3—4 Tdr. Land, paa hvilke Arbejderne knap kunne sulte sig igennem, Jordlodder af en Størrelse, som Landarbejderne mangfoldige Gange selv have erklæret ikke at bryde sig om, kan hjælpe det allerfjerneste paa det Forhold, som ikke blot eksisterer her i Landet, men i hele Europa? Den højtærede Landbrugsminister maa vistnok kende det interessante og instruktive lille Tillæg, der i sin Tid fulgte med Toldbetænkningen fra det kongelige danske Landhusholdnings-selskab, hvori man med klare Tal har godtgjort, at denne Indvandring fra Land til By finder Sted alle Vegne, baade hvor der hersker Frihandel, og hvor der findes Toldbeskyttelse, baade hvor der er gjort Forsøg paa at oprette Husmandskolonier for sparsommelige Husmænd, og hvor man ikke har gjort dette Forsøg. Det er en universel Bevægelse, der gaar gennem hele Verden, hænger sammen med Forholdene, men først og fremmest med, at den kapitalistiske Bevægelse gaar sin Gang og afføder dette Forhold. Tror den højtærede Landbrugsminister, at man kan dæmme op mod denne universelle Tendens, som affødes af Kapitalismen, ved at oprette $\frac{1}{3}$ Jordlod om Aaret pr. Kommune?